

Müess Jeder, das begrift me wohl,
Z'erst mit sich selbst afange.

Drum mache-n-ihr nur immer jetz,
Was 's G'wisse-n-eüch thüet sage,
Wenn ihr befolge dem si G'setz,
So kämme d'schöne Tage;
Un 's neüe Johr wird rich an Glick
Un rich an Freide werde,
Viel besser wird im Mensch si G'schick
Derno uf uns'rer Erde.

Ziehn hi, ihr Blätter, iwerall,
Getrost uf alle Site,
Ins Stiwle-n-as wie-n-in dr Saal,
In d'Näche-n-un in d'Wite,
Un bringe hit züem neüe Johr
E Grüess an alle z'ämme,
Mag Jeder, künftig wie dervor,
Dr Hüsfriind güet ufnämme.

Neüjohrsgedanke.

So schwinde d'Johre schnell verbi
Un thien in alle Dinge
Dur d'Wissenschaft, Kunst un Genie
Verbesserunge bringe;
Un doch thien mir gar oft mit Freid
In unserer Vergangeheit
E Stündle gern züebbringe!

Jà, ja, die güete-n-alte Zit,
Die isch scho längst verschwunde!
So riefte vielmol d'alte Lit
In spote Lewer.stunde,

Trotz alle Fortschritt, wo me macht
Im Lewe do, trotz aller Pracht,
Wo immer wird erfunde.

Was hàn se denn, die Alte, g'ha
So güet's in frieih're Zite,
Ass sie-n-eso lang denke dra
Un noch derfir thien strite?
Die güete-n-alte Zit fir sie
Isch's Frieihjohr halt vom Lewe gsi,
Un das will viel bedite!

Wo d'Jugend isch, isch d'Zit o güet,
's sin d'allerschönste Tage!
Voll Hoffnung un voll frischem Müeth
Thüet sie sich duerschlage;
Kracht d'Jugend doch e jede Nuss,
Am grienste-n-Äpfel hat se G'nuss,
Schickt sich in alle Lage.

Hàn d'Alte mit em Firstahl do
Als zwanzig Mol ag'fange,
Fir z'fire, fir mit Mieih eso
Ne Funke nur z'erlange,
So sin hingege sie als doch
Bim Schätzle desto g'schwinder noch
In Flamme-n-als ufgange.

Kei Kritzer un kei Dynamit,
Sin sie o noch so z'schätze,
Thien ihne sälle schöne Zit
Im Alter jetz ersetze!
D'Erfindung, d'schönste, wo isch z'sàh,
Ka-n-ihne d'Jugend nitt z'ruckgà,
Das isch nitt durez'setze.

Die güete-n-alte Zit isch gsi
D'G'sundheit un d'Kraft fir d'Alte,